

kaj je bilo med njimi videti resničnih delavcev, in sedaj se je še le začel pravi spektakel. Ste-li že videli zdvajano živino? Na Laško bi bili prišli in bi videli, kako se zamore človek — spozabiti. »Hoch Resel! Hoch Ropas! Hoch »Arbeiterwille! Nieder mit den Pfaffen! Nieder mit Žičkar! F.... so vsi goljufi! F.... naj se v cerkvi lažejo! Ven s f....!« To je bilo nepretrgano upitje teh fantalinov. Gospod poslanec se je trudil v tem kriku in viku govoriti, pa ko se je videlo, da ni mogoče to druhal pomiriti, bil je prisiljen g. predsednik shod zaključiti in to po pravici, ker je ta pijana sodrga hotela silo rabiti in se se slišali glasovi: »Zdaj f.... ven po-mečimo!« Ko se je zborovanje zaključilo, so začeli še le vodje socialstov upiti, zakaj se njim tudi beseda ni dovolila, začel se je prepir med to druhaljo in našimi poštenimi ljudmi tako, da se je celo tepež začel, med katerim je tudi vodja socialstov neko zelo zbadljivo besedo zoper vlado izgovoril, katera mu še utegne sitnost napraviti. — Prišli so med tem na Laško tudi celjski kolesarji in drugi nadopolni olikanci iz Celja — ali moj pes je olikanejši od teh ljudij, ker ne laja na človeka, kateri mirno svojo pot gre, in ti potomci pragermanov iz tevtoburških gošč, ki so v gostilni pri Horjaku blizu železnice s pivom opirali svoje umazane jezike, ko so zagledali g. Žičkarja, kateri je šel k poštemu vlaku, in druge spremljajoče ga duhovnike, porabili so priložnost, da so še enkrat pokazali svojo surovost ter upili: »Nieder mit den Pfaffen! Pereat Žičkar!« itd. Gosp. duhovniki, dobro si zapomnite, da med temi kričarji se je posebno tudi odlikoval celjski svečar Fanning in čuj svet, med temi divjaki se je mudil tudi c. kr. komisar Kriehuber in več uradnikov celjske sodnije. Prašam le, ali ne bi bilo bolje, da bi g. Kriehuber, kot vladni komisar pri shodu volilcev bil, kakor da se družijo s celjskimi bicik-listi? Več še o shodu prihodnjic.

Od Sv. Trojice v Haložah. (Krivica) vsakega človeka zapeče, tudi trdokožega haloškega trpina. In tem bolj nas zapeče, če se nam zgodi od njih, ki bi nas po postavi in poklicu morali braniti vsake krivice. — Naša spoštovana gospoda pri okrajnem glavarstvu ima čudne pojme o svoji oblasti. Letošnje javno cepljenje osepnice je bilo za šest tukajšnjih občin napovedano na dan 9. julija. Slovenci so od nekdanj hvaljevidno skazovali pokorščino predpostavljenim oblastim po opominu Gospodovom: »Dajte cesarju, kar je cesarjevega«. Tako tudi mi. Naše žene so skoro vse prinesle omenjeni dan svoje otročiče v šolo k Novi cerkvi. Bil je lep dan, dela ravno v tem času povsodi preobilo. Zato ne more nihče zameriti, da so pohlevne naše žene zares nevoljne bile, ko so še le sedaj izvedle, da danes gosp. zdravnik ne bo. Zameriti pa je gosp. okrajnemu zdravniku, da je v sredo, dne 14. julija ob cepljenju v šoli bil sila nevoljen, jezil se in kregal — nedolžne. Prišlo je res ta dan malo mater. Pa saj drugače ni bilo mogoče. Da bode ta dan drugo cepljenje, se je oznanilo le v cerkvi v nedeljo. V toli obširni fari, kakor je trojiška, pa ne morejo vsi priti v cerkev. Vasij tudi tu nimamo, da bi drug od drugega izvedel, kaj je bilo oznanjeno. Vrh tega je bilo v sredo grdo vreme. Gosp. zdravnik naj bi bil to pomislil pa svojo nevoljo nekaj krotil. Zakaj pa ni v petek prišel, kakor je bilo napovedano? Če on ni mogel, pa naj bi bilo slavno c. kr. okr. glavarstvo poslalo drugega zdravnika — na Ptuj jih je dosti — da bi bil ljudstvu ustregel, da ne bi, revno, imelo občutne škode — povrh pa še sramotenja od g. zdravnika. Da zdravniki niso posebno izbirčni v svojih besedah, to znamo in kedar imamo za-se kaj z njimi opraviti, tudi prenašamo. Ali da nas c. kr. zdravnik javno, svojo službo izvršujoč, v svoji jezi po nedolžnem pita s »prasicami«, tega tudi pohlevna Haložanka, zapomnite si, g. doktor,

ne trpi! — Naši obč. predstojniki pa naj storé svojo dolžnost, da se nam ne bode več godila krivica od strani, katera ima braniti pravice državljanov, tudi revnih Haložanov!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se sinoči vrnili iz Išla, kjer so mislili do konca tega meseca ostati. Darovali so za žrtve povodnji na Českem 30tisoč gold., na Nižjem Avstrijskem 20tisoč in v Ištu 1000 gl. Cesarica pa je uvedla zbirko v Ištu. — Grof Badeni je v soboto zopet došel iz Galicije. Naročil je takoj cesarskim namestnikom onih dežel, kjer so nastale povodnji, da skrbijo za varnost ljudi in dajo ceniti škodo. Za te nesrečne okraje namerava vlada dovoliti izredne podpore.

Češko. Cesar so dovolili, da sme praški župan v znak svoje časti nositi zlato verižico okrog vratu. — Shod čeških mest bode v Pragi dne 28. septembra.

Šlezijsko. Na poljski shod v Tešin je prišlo do 10tisoč ljudi, med njimi več poljskih poslancev. Zahtevali so jednakopravnost poljščine z nemščino v Šleziji in podržavljenje poljske gimnazije v Tešinu; slednjič pa so socialisti shod razgnali.

Štajarsko. Na shodu katol. konservativnega društva v Ligistu je izjavil poslanec Kaltenecker, da so vodje nemških nacionalcev bili vedeli za jezikovne naredbе, predno so bile izdane, ter je dovolili, nato pa vendar začeli obstrukcijo.

Koroško. Bodoči deželni predsednik bode bojda ali grof Goëss ali grof Giovanelli. Nobeden ne zna slovenski. — Glede na obstrukcijo je z Beljakom potegnili več nemških občin na gornjem Koroškem.

Kranjsko. Oni teden je toča na Dolenjskem napravila škode do 100tisoč gold. Oni dan si je to škodo ogledal po Ribniški dolini baron Hein. — Mahrova trgovska šola v Ljubljani je izmed 214 gojencev imela 96 Slovencev. Čemu se torej ne ustanovi slov. trgovska šola?

Primorsko. V Trstu strajkajo pekovski pomočniki in mizarški. Prišlo je že do resnih nemirov, ker je neki socialist Camper v ječi zaprt. — V Pazinu hoče vlada ustanoviti slovensko gimnazijo, in že na ves glas temu nasprotujejo Lahoni.

Dalmatinsko. V Zadru se dne 1. oktobra odpre hrvaška gimnazija. — Dalmatinski Srbi priredé v kratkem shod zaupnih mož, da odpravijo vso neslogo. Naj se vendar zedinijo tudi s Hrvati!

Hrvaško. Krajčević, ki je dozda imel skrbeti za šolstvo, prevzame pri deželni vladi notranje zadeve. — Madjaron Stanković je postal predsednik sabora; madjarska stranka hoče ovreči 7 volitev pravih hrvaških zastopnikov.

Ogersko. Obstrukcija v državnem zboru je prenehala; sklenil se je kompromis med večino in manjšino. § 16 tiskovne postave se izroči odseku, vsled tega se bode vsprejel predlog o sladkornih premijah, pozneje pa tudi državni proračun in začasna nagodba z Avstrijo, sevede kakoršna je bila dozda na veliko korist Ogram.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so izdali povodom 300letnice smrti Petra Kanizija okrožnico na vse škofo v Avstriji, Nemčiji in Švici, v kateri jih opominjajo, naj po njegovem vzgledu skrbé za versko odgojo mladine in posebno pospešujejo ustanovitev verskih šol.

Italijansko. Grof Codronchi, kraljevi komisar v Siciliji, se je odpovedal svoji časti. Hotel je marsikaj koristnega ukreniti za ta revni otok; toda ni mogel vsled zavisti višjih vladnih krogov.

Francosko. Naš vnani minister Goluhovski že teden dni biva v Parizu, kjer se s francoskim vnanim ministrom posvetuje glede miru med Grško in Turško ter sploh o zmešnjavah v jutrovnih deželah.

Nemško. Cesar Viljem se je včeraj odpeljal v Petrograd, kjer ostane dva ali tri dni. — Državni kancelar Hohenlohe boja v kratkem odstopi; Bülow mu bode naslednik.

Turško. Da še mir med Grško in Turško vedno ni sklenjen, sta zdaj največ krivi Anglija in Nemčija. Slednja se posebno poteguje za svoje kapitaliste, katerim je Grška lep denar dolžna. — Več turskih vojnih ladij naj bi odplulo na Kreta; toda nobena ni za rabo; denar za popravilo ladij je svoj čas smuknil v razne žepe.

Portugalsko. Po vsej državi se razširja silna nevolja na sedanje liberalno ministerstvo, ki hoče uvesti nove davke; posebno republikanci strašno hujskajo zoper kralja in njegovo vladno.

Azija. V Indiji se je ob Himalaju vzdignilo neko ljudstvo zoper Angleže, ki so pa ga s silo premagali. Tudi druga ljudstva v Indiji so na trdosrčne Angleže jezna, ker Indijci imajo samo dolžnosti, nič pa pravic.

Za poduk in kratek čas.

Glas iz srede zasebnih uradnikov.

Stanje ubogih zasebnih uradnikov, pisarjev ali »sribarjev«, je vsem znano. Kdo naj pomaga ubogemu trpinu; komu se naj usmili obitelji, katere so deloma preskrbljene samo dotlej, dokler oče, zasebni uradnik, zdrav svojo službo opravlja? Notarji in odvetniki smejo svoje uradnike odsloviti, kadar hočejo; plačilo jim dati, kakoršno se jim poljubi, čeprav bi pisar služil sto let, zakon jim ne zaukazuje. Res, pripeti se včasih, da dobi od blagosrčnega gospodarja kak star uradnik mirovino, ali to je silno redek slučaj. Tak slučaj se je pripetil letos v Brnu; na Slovenskem se tega ne spominjamo, dasi se našim odvetnikom ali notarjem trda brezsrčnost ne more in ne sme očitati. Samo z golo varčnostjo in poštenim službovanjem si pač ni še noben pisar opomogel. Druginja dandanes tirja, da ves zaslužek poide za vsakdanje potreščine.

Da bi si kolikor toliko izboljšali stališče, osnovali so si zasebni uradniki tu in tam svoja društva, katera delujejo nato, da se nekoliko olajša težavno stanje pisarjev. Podobno društvo se je nameravalo ustanoviti v Celju leta 1892. za vse odvetniške, notarske in občinske uradnike; ker pa nekaterim višjim gospodom ni bilo po volji, ostalo je pri prvem shodu, števšem čez 70 udeležencev iz vseh krajev slovenskih.

Lani pa se je na Malem Štajarju vendar ustanovilo društvo odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Celju. Koristilo bi to društvo neizmerno notarjem in odvetnikom pa tudi pisarjem. Posredovalo bi pri izpraznjenih službah, skrbelo bi za dovršenejšo izobrazbo in porabljenost, nasproti pa za olajšanje težav uradniškega stanu, za prazniški počitek in za zavarovanje na starost. Vendar čutil se bode slovenski svet, nobenega notarja ali odvetnika ni bilo k ustanovitvi, da-si so bili baje vsi povabljeni. Da, še celo nepovoljno so se izražali nekateri in jeden gospod je baje celo svaril svoje uradnike, ne pristopiti.

Dandanes, ko hoče socialna demokracija pod svoj

prapor dobiti vse nižje slojeve, ko raste dunajsko, brnsko, graško s socializmom nadahnjeno društvo odvetniških in notarskih uradnikov, katera društva nas vedno vabijo v tesno zvezo z njimi, sedaj bi se moral vsak narodnjak veseliti, da so Slovenci ustanovili popolnoma neodvisno, narodno, nesocialistiško društvo, kakoršnega nima v Avstriji noben narod. Povabljeni so bili tudi nemški tovariši, pa so odrekli. Tudi dobro! Pač pa upamo, da se bodo narodnjaki-prvaki bolje pobrinili za to velevažno društvo, da si pridobijo tudi zvesta srca in ne samo pridnih rok uradnikov! Hudo bi se pregrešili, ako bi z nasprotovanjem silili društvo v socialno demokracijo.

V Celju imamo stenografsko šolo. Dasi starejšim stenografom gotovo škoduje, ako je preveč mladega naraščaja, vendar veselje je gledati, kako posebno starejši delujejo za to izobrazbo nesebično. — Samostojnost in narodno zavednost si bode ohranilo to društvo pa le, ako se siloma, vsled preziranja ne vdahnejo večini, ki vendar odločuje, socialistiške ideje.

Zgodilo pa se je že, da je imenoval neki ugleden prvak društvenike — socialiste. Kaj čuda, še se nekateri mlajši poprijemajo mednarodnih idej, idej protikršćanskih in protinarodnih. Narodnjaki nam niso naklonjeni, Nemci se ločijo od nas — socialisti pa nas vabijo v toplo svoje gnezdo. Upamo pa, da se ne ruši sloga, kakor se ni porušila, ko je v društvu kranjski jurist pozval, da se zakliče »Narodovi« stranki »živela«, a zadel na odpor z ozirom nato, da je isti čas v državnem zboru baš duhovnik, č. g. Žičkar se potegoval za prazniški počitek uradnikov, česar od »Narodove« stranke niti ne pričakujemo.

Slovenci! Tukaj je polje za delo, a ne celina; rodovitna, obdelana zemlja, — le dežja še primanjkuje. Ne zanemarjajte stanu zasebnih uradnikov, ker ravno ti so najboljši širitelji narodne ideje in skoraj edina vez med kmetom in višjo inteligenco, pa tudi najboljši agitatorji v političnih bojih, kakor je omenil gospod dr. Dečko ob priliki naše prve zmage v okrajnem zastopu celjskem!

Smešnica. Gospa reče dečku: »Zakaj še vendar prideš s piskercem po jedi za svojo sestro, saj ni več bolna; včeraj sem jo videla, kako hodi«. — Deček: »Res že hodi, je pa še vedno rada!«

Razne stvari.

Domače. (Povodom velike narodne slavnosti v Celju) kličemo iz navdušenega srca celjskim Slovencem sploh, »Celjskemu Sokolu« pa še posebej: »Bratje, le vrlo tako naprej! Celjska trdnjava mora prej ali slej pasti!« Vse ljube goste, ki pridejo na ta slavnost, pa iskreno pozdravljamo: »Dobro došli! Živela slovenska, živela slovanska vzajemnost!«

(Prepoved celjskega magistrata), da so o priliki otvoritve »Narodnega doma« in blagoslovljenja sokolske zastave v Celju vsi javni obhodi prepovedani, je potrdilo graško namestništvo. S tem slavnost sicer ni prepovedana, ali zapomnimo si to, da nas graška gospoda manj ceni kakor socialisti!

(Krasno izdelane sprejemnice) katol. tiskovnega društva v Mariboru smo te dni poslali vsem čast. udom tega toli potrebnega društva. Naj vsak vsaj še enega uda pridobi!

(Trg Rečica) je dobil dne 31. julija dvojezični pečat. O koliko še je slov. občin, ki jim samonemški pečat še vedno dela nečast!